

Proposing the Structural Equations Model of the Relationship between Marital Conflicts and Marital Burnout with the Mediation of Distress Tolerance in Married Women from Cultural Perspective

Zahra Tayebi^{1*}, Jafar Noori²

1. Ms.c Student, Department of Psychology, Faculty of Humanities. Shandiz Institute of Higher Education, Mashhad, Iran.

2. Associate Professor; Department of Psychology, Department of Psychology, Faculty of Humanities, Shandiz Institute of Higher Education, Mashhad, Iran.

Citation: Taibi, Z., & Noori, J. (2025). Proposing the structural equations model of the relationship between marital conflicts and marital burnout with the mediation of distress tolerance in married women from cultural perspective. *Journal of Woman Cultural Psychology*, 16(63), 31-44.

<http://dx.doi.org/10.61186/iau.1192085>

ARTICLE INFO

Received: 30.11.2024

Accepted: 31.01.2025

Corresponding Author:

Zahra Taibi

Email:

zahra.taybi709@gmail.com

Keywords:

Marital conflicts
Marital burnout
Distress tolerance

Abstract

The aim of the present study was to propose the structural equations model of the relationship between marital conflicts and marital burnout with the mediating role of distress tolerance in married women from a cultural perspective. The statistical population of this study included all the married women residing in district 4 of Mashhad city. The sample embraced 228 participants whom were selected using convenience sampling procedure, considering the possibility of attrition and to increase the validity of the sample. The research method was descriptive, of the correlational and structural equations type. To collect the data, the Distress Tolerance Scale (Simons & Gaher, 2005), Marital Conflicts Questionnaire (Sanaei et al., 2000), and Marital Disenchantment Scale (Pines, 1996) were implemented. To test the research hypotheses AMOS statistical software was utilized. The results indicated that all the direct and indirect paths of the proposed model were significant; and there was a significant positive relationship between marital conflicts and marital burnout in married women from a cultural perspective. Furthermore, the results showed a significant negative relationship between marital conflicts and marital burnout with distress tolerance. Finally, the results revealed that distress tolerance played a mediating role in the relationship between marital conflicts and marital burnout. The results also showed that the model had an optimal goodness of fit.

Extended abstract

Introduction: Marriage is one of the most intricate and challenging stages of human life, deeply affecting both physical and psychological well-being. The family, as a social institution, holds considerable significance in personal relationships, especially in societies like Iran, where marital relations are highly valued. A successful marriage can fulfill both physical and emotional needs, promoting mental and social health. However, one of the most critical factors affecting marital stability is marital boredom, which refers to the emotional and psychological weariness experienced by spouses over time. This condition could erode affection and intimacy, leading to various negative outcomes such as emotional divorce, mental health issues, and even official separation. Studies have indicated that marital conflicts significantly contribute to marital boredom, with unresolved conflicts diminishing emotional bonds and exacerbating boredom. Additionally, distress tolerance has been recognized as a potential mediator in this relationship. Distress tolerance refers to an individual's ability to withstand emotional discomfort and stress, which could be crucial in mitigating conflicts and fostering better marital outcomes. Accordingly the aim of the present study was to propose the structural equations model of the relationship between marital conflicts and marital burnout with the mediating role of distress tolerance in married women from a cultural perspective.

Method: The statistical population of this study included all the married women residing in district 4 of Mashhad city. The sample embraced 228 participants whom were selected using convenience sampling procedure, considering the possibility of attrition and to increase the validity of the sample. The research method was descriptive, of the correlational and structural equations type. To collect the data, the Distress Tolerance Scale (Simons & Gaher, 2005), Marital Conflicts Questionnaire (Sanaei et al., 2000), and Marital Disenchantment Scale (Pines, 1996) were implemented. To test the research hypotheses AMOS statistical software was utilized.

Results: The results indicated that all the direct and indirect paths of the proposed model were significant; and there was a significant positive relationship between marital conflicts and marital burnout in married women from a cultural perspective. Furthermore, the results showed a significant negative relationship between marital conflicts and marital burnout with distress tolerance. Finally, the results revealed that distress tolerance played a mediating role in the relationship between marital conflicts and marital burnout. The results also showed that the model had an optimal goodness of fit.

Conclusions: To explain the research findings, it should be declared that some couples blame and criticize each other when faced with problems instead of solving them. These behaviors lead to an escalation of marital conflicts. As a result, the values associated with the self and the emotional relationship decrease, and the sense of self-worth of both parties is lost over time. This process ultimately leads to physical and emotional distance and marital burnout. The way people choose to manage their conflicts plays a significant role in maintaining their marriage. One of the important strategies for resolving interpersonal conflicts is distress tolerance. Couples with high distress tolerance typically experience greater marital satisfaction, have healthier marital functioning, and show higher commitment to their relationship.

Authors Contributions: Zahra Taibi: authored the overview and the main body of the article, including the introduction, method, data analysis, and writing the findings section. Dr. Jafar Noori: inscribed the discussion and conclusion section, and editing of the entire text. All authors discussed and validated the final manuscript.

Acknowledgments: The authors express their gratitude to all those who have contributed to this article.

Conflict of Interest: The authors declared there are no conflicts of interest in this article.

Funding: This article did not receive any financial support.

ارائه مدل معادلات ساختاری روابط تعارضات زناشویی با دلزدگی زناشویی و میانجیگری تحمل‌پریشانی در زنان متأهل از منظر فرهنگی

زهرا طیبی^{۱*}، جعفر نوری^۲

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، موسسه آموزش عالی شاندیز، مشهد، ایران.

۲. استادیار، گروه روان‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، موسسه آموزش عالی شاندیز، مشهد، ایران.

چکیده

هدف پژوهش حاضر، ارائه مدل معادلات ساختاری روابط تعارضات زناشویی با دلزدگی زناشویی و میانجیگری تحمل‌پریشانی در در زنان متأهل از منظر فرهنگی بود. جامعه آماری شامل بانوان متأهل ساکن منطقه ۴ شهر مشهد بود. حجم نمونه به روش نمونه‌گیری دسترس با در نظر گرفتن احتمال ریزش و به منظور افزایش اعتبار نمونه ۲۲۸ نفر انتخاب شد. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی و معادلات ساختاری بود. برای گردآوری داده‌های مورد نیاز از پرسشنامه‌های تحمل‌پریشانی (سیمونز و گاهر، ۲۰۰۵)، تعارضات زناشویی (ثنایی و همکاران، ۲۰۰۰) و دلزدگی زناشویی (پانیز، ۱۹۹۶) استفاده شد. برای آزمون فرضیه‌های پژوهش، از نرم افزار آماری AMOS استفاده گردید. نتایج نشان داد که تمامی مسیرهای مستقیم و غیرمستقیمی که در مدل نشان داده شده، معنادار است و بین تعارضات زناشویی و دلزدگی زناشویی زنان متأهل از منظر فرهنگی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. از سوی دیگر بین تعارضات زناشویی و دلزدگی زناشویی با تحمل‌پریشانی رابطه منفی و معنادار وجود دارد و تحمل‌پریشانی نقش میانجی را در رابطه تعارضات زناشویی و دلزدگی زناشویی ایفا می‌کند. همچنین یافته‌ها مشخص کرد که مدل از نیکویی برازش مطلوبی برخوردار است.

کلیدواژه‌گان: تعارضات زناشویی، دلزدگی زناشویی، تحمل‌پریشانی.

مقدمه

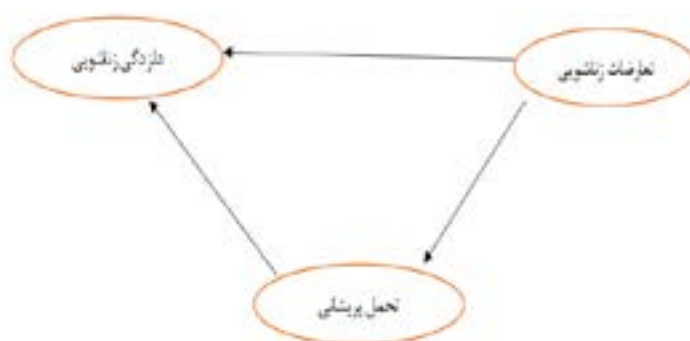
خانواده به عنوان یک نهاد اجتماعی بنیادین، همواره نقش محوری در شکل گیری پویایی روابط شخصی و بین فردی، به ویژه در زمینه روابط زناشویی (marital relations) ایفا کرده است. در جوامعی مانند ایران، که هنجارها و سنت های فرهنگی به شدت بر ساختارهای خانوادگی تأثیر می گذارند، اهمیت هماهنگی و ثبات زناشویی بیشتر مورد توجه قرار می گیرد (Goldenberg & Goldenberg, 2008). چارچوب فرهنگی که در آن ازدواج ها شکل می گیرند، اغلب انتظارات، نقش ها و مسئولیت های زوجین را تعیین می کند که این امر می تواند به ایجاد پیوند زناشویی سالم کمک کند یا به تعارضات و دلزدگی بینجامد (Kamalian et al., 2020). تأثیر گذاری خانواده به گونه های مختلف، به خصوص از نظر تاریخی و اجتماعی، آن را به عنوان یکی از مهم ترین نهادهای اجتماعی معرفی کرده است (Olson & Defrain, 2003). در فرهنگ ایرانی، ازدواج تنها یک پیوند بین دو فرد نیست، بلکه ادغامی از خانواده ها، موقعیت های اجتماعی و ارزش های فرهنگی است. این تعبیه فرهنگی به این معناست که روابط زناشویی اغلب تحت تأثیر فشارهای خارجی، مانند انتظارات خانوادگی، هنجارهای اجتماعی و نقش های جنسیتی سنتی قرار می گیرند (Ab-dolHosseini et al., 2022). برای مثال، انتظار از زنان برای اولویت دادن به هماهنگی خانوادگی به جای آرزوهای شخصی می تواند به تعارضات درونی و پریشانی عاطفی منجر شود، که با گذشت زمان ممکن است به شکل دلزدگی زناشویی (marital boredom) بروز کند (Nazarpour et al., 2019). علاوه بر این، تأکید فرهنگی بر حفظ آبروی خانواده و اجتناب از طلاق ممکن است افراد را وادار به تحمل روابط ناخوشایند کند، که این امر به تشدید احساس دلزدگی و جدایی عاطفی می انجامد (Mahmoodi et al., 2021). متخصصان و پژوهشگران بر این باورند که وضعیت و کیفیت یک ازدواج تلویحات زیادی درباره نقش های زوجین، بهداشت جسمانی، روانی و رضایت شغلی آنها را به همراه دارد (Morris & Carter, 2000). ازدواج و پایداری آن نیازمند عواملی است که وقتی در کنار هم قرار بگیرند، سلامت رابطه و رضایت از آن تضمین می شود (Karney & Bradbury, 1995). یکی از عوامل بسیار مهم در یک نظام زناشویی (marital system)، دلزدگی است که همسران تجربه می کنند (Gottman & Silver, 2015).

دلزدگی زناشویی، به مرور زمان می تواند عشق و علاقه بین زوجین را کمرنگ کند و گاهی به طور کامل آنها را از یکدیگر دور کند. این دلزدگی ممکن است منجر به مشکلات روحی و روانی، ادامه روابط سرد و بی تفاوتی و طلاق رسمی شود. پژوهش ها نشان می دهند که ناسازگاری زناشویی (marital conflicts) عامل خطرزای مهمی برای دلزدگی زناشویی و طلاق عاطفی (emotional divorce) است. ناسازگاری زناشویی ممکن است باعث کاهش عشق و ارتباط عاطفی بین زوجین شود و این مسائل به مرور زمان تشدید یافته و تأثیرات منفی بر روی روابط زناشویی آنها بگذارد (Mahmoodi et al., 2021). دلزدگی زناشویی می تواند منشأ اختلالات مختلفی از جمله اختلالات روانی، مشکلات در روابط بین فردی، و حتی تأثیرات منفی بر سلامت جسمی داشته باشد (Nazarpour et al., 2019). هم چنین عوامل فرهنگی بر نحوه درک و مدیریت پریشانی در روابط زناشویی تأثیر می گذارند. در فرهنگ های جمع گرا مانند ایران، که در آن وابستگی متقابل و انسجام خانوادگی بسیار ارزشمند است، افراد ممکن است هماهنگی رابطه ای را به جای رفاه شخصی در اولویت قرار دهند. این تمایل فرهنگی می تواند بر تحمل پریشانی تأثیر بگذارد، زیرا افراد ممکن است نیازهای عاطفی خود را برای اجتناب از تعارض یا حفظ ثبات خانوادگی سرکوب کنند (Hadian & Amini, 2019). با این حال، این سرکوب هیجانات می تواند به افزایش پریشانی روانی، کاهش رضایت زناشویی و در نهایت دلزدگی زناشویی منجر شود (Le Vigouroux et al., 2017). دلزدگی زناشویی می تواند تأثیرات منفی گسترده ای بر بخش های مختلف زندگی داشته باشد، از جمله بخش های عاطفی، جسمی و روانی (Kazemian et al., 2018). بعد عاطفی دلزدگی زناشویی ممکن است باعث افسردگی شود و افزایش احتمال ابتلا به اختلالات روحی و روانی گردد. زوجین با بعد روانی دلزدگی زناشویی ممکن است به رفتارهایی که به سلامت روانی آنها آسیب می زند، روی بیاورند و دلزدگی زناشویی ممکن است تمرکز و کارایی روانی فرد را کاهش دهد (Le Vigouroux et al., 2017). توقعات نامناسب و نبود تناسب میان زوجین می تواند منجر به ناامیدی در روابط زناشویی شده و به تدریج باعث فرسایش جسمی، روحی و عاطفی آنان گردد. بروز ناامیدی به شکل های جسمی، هیجانی و روانی رخ

می‌دهد و نه تنها زندگی زوجین، بلکه روابط اجتماعی و خانوادگی آنان را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد (Hadian & Amini, 2019). مشکلات زوجین اغلب از عدم شناخت کافی از یکدیگر ناشی می‌شود. شناخت کافی باعث افزایش رضایت زناشویی، تقویت پیوند خانواده، تربیت صحیح فرزندان، و ایجاد تأثیرات مثبت روحی و عاطفی می‌شود (Mousavi, 2016). یکی از شایع‌ترین این چالش‌ها، تعارضات زناشویی است. بروز تعارضات در روابط زناشویی امری رایج و اجتناب‌ناپذیر است و می‌توان آن را یکی از مسائل طبیعی در هر زندگی مشترکی دانست (Neumann, 2018). تعارضات زناشویی می‌توانند از عادات و شخصیت همسران متعارض ناشی شوند، که این موضوع باعث ناراضی بودن همسران از یکدیگر و وجود مشکلات ارتباطی در حوزه‌های مختلف می‌شود (Dehghani-Benadki et al., 2021). این مشکلات می‌توانند در طول زندگی مشترک و در جوانب اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خانوار تأثیر گذار باشند و باعث کاهش دلگرمی و صمیمیت افراد خانواده شوند. تعارضات زناشویی پیامدهای مهمی نظیر سازگاری ضعیف، فرزندپروری ناکارآمد، سازگاری زناشویی ضعیف، دلزدگی زناشویی، و افزایش احتمال تعارضات والد-فرزند را به همراه دارند (Fallah zadeh et al., 2018).

یکی از متغیرهای مهم که ممکن است با دلزدگی و تعارضات زناشویی مرتبط باشد و نقش میانجیگری در این زمینه ایفا کند، تحمل پریشانی (tolerate distress) است. تحمل پریشانی به عنوان توانایی فرد برای ادامه دادن رفتارهای هدفمند، حتی در شرایطی که دچار ناراحتی عاطفی یا فشار روانی است، تعریف می‌شود. این توانایی می‌تواند در حفظ ثبات و آرامش در روابط زناشویی نقش مهمی ایفا کند. افرادی که از تحمل پریشانی بالاتری برخوردارند، قادر به مدیریت بهتر احساسات منفی و شرایط تنش‌زا هستند و این امر می‌تواند به کاهش تعارضات و بهبود کیفیت روابط کمک کند. به عبارتی، این سازه می‌تواند به عنوان یک عامل محافظتی در برابر دلزدگی زناشویی عمل کند، چرا که افراد با تحمل پریشانی بالا بهتر می‌توانند با مشکلات و تعارضات مواجه شوند و از طریق مدیریت احساسات منفی، به دنبال حل مسائلی باشند که ممکن است به تخریب رابطه منجر شود (Daughters et al., 2017). تحمل پریشانی به طور معمول به عنوان توانایی فرد برای تحمل و مدیریت احساسات منفی تعریف می‌شود. این توانایی شامل چندین جنبه از تجربه احساسات منفی است که شامل قابلیت پذیرش، درک شایستگی، تداخل توجه، و تنظیم هیجان می‌شود (Elhai et al., 2017). در واقع، تحمل پریشانی به فرد کمک می‌کند تا با وجود تجربه ناراحتی و فشارهای روانی، همچنان در مسیر هدفمند باقی بماند. پریشانی می‌تواند نتیجه فرآیندهای فیزیکی و شناختی باشد و در قالب هیجانات منفی بروز کند. تحمل پریشانی به نحوه واکنش افراد به عاطفه و هیجانات منفی اشاره دارد (Taghizadeh, 2016). به طور کلی، افرادی با تحمل پریشانی بالا قادرند حالت‌های روان‌شناختی منفی را تحمل کنند (Simons & Gaher, 2005). این افراد معمولاً در لحظه زندگی می‌کنند، خوش‌بین هستند و از مهارت‌های خود تسکین‌دهی و پرت کردن حواس برخوردارند (Basharpoor & Abbasi, 2014).

در مقابل، افرادی که تحمل پایینی در مواجهه با آشفتگی دارند، به سمت رفتارهایی کشیده می‌شوند که در کوتاه‌مدت آشفتگی عاطفی آن‌ها را کاهش می‌دهد، حتی اگر این اقدامات نتایج منفی به دنبال داشته باشد (Juarascio et al., 2016). این افراد اغلب در مواجهه با شرایط پر استرس، کمتر تلاش می‌کنند و رفتارهای اجتنابی یا محدودیت در ابراز هیجانات از خود نشان می‌دهند. تحمل پایین پریشانی به مشکلات متعددی در سلامت روان مرتبط است (Elhai et al., 2017). با توجه به افزایش روز افزون آمار طلاق در ایران، شناسایی روش‌هایی که بتوانند به کاهش دلزدگی و افزایش شادکامی در زندگی زناشویی کمک کنند ضروری به نظر می‌رسد. در سال‌های اخیر توجه محققان به دلزدگی زناشویی معطوف شده‌است تا بتوانند با بررسی دقیق آن، میزان طلاق را کاهش دهند (MohammadPoor et al., 2021). از این رو هدف پژوهش حاضر، هدف پژوهش حاضر، ارائه مدل ساختاری نقش روابط تعارضات زناشویی با دلزدگی زناشویی و میانجیگری تحمل پریشانی در در زنان متأهل از منظر فرهنگی بود. مدل مفهومی در شکل ۱ گراش شده است.

شکل ۱-۳. مدل مفهومی پژوهش

Figure 1. Conceptual model of research

روش

طرح پژوهش، جامعه آماری و روش نمونه گیری

روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی با استفاده از مدل معادلات ساختاری بود. جامعه آماری این پژوهش، تمامی زنان متأهل ساکن منطقه ۴ مشهد (حدود ۱۵ هزار نفر) بود. بسیاری از پژوهشگران در تحقیقات از نوع مدل معادلات ساختاری حداقل حجم نمونه ۲۰۰ نفر است (Klain, 2023). اما با در نظر گرفتن احتمال ریزش و به منظور افزایش اعتبار نمونه ۲۲۸ نفر به روش نمونه گیری در دسترس در نظر گرفته شد.

روش اجرا

پس از اخذ مجوزهای لازم، پرسشنامه‌های مذکور با استفاده از ابزار طراحی پرسشنامه و نظرسنجی آنلاین (پرساساز) طراحی و آماده شدند. لینک پرسشنامه‌های طراحی شده در شبکه‌های اجتماعی و گروه‌های مجازی مختلف از جمله گروه‌های دانشجویی قرار گرفت. با توجه به اینکه آزمودنی‌ها در پژوهش حاضر زنان متأهل منطقه ۴ شهر مشهد بودند، توضیحاتی مربوط به افراد واجد شرایط در صفحه اول پرسشنامه قرار داده شد. و زنانی که تمایل به همکاری داشتند به این پرسشنامه‌ها پاسخ دادند. برای تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار AMOS-24 استفاده شد.

ابزار سنجش

مقیاس تعارضات زناشویی (Marital Conflicts Questionnaire): این مقیاس، ابزار سنجش تعارضات زناشویی است که شامل ۴۲ سوال می‌باشد. این پرسشنامه بر اساس تجربیات بالینی توسط Sanai & Barati (2008) طراحی شده و به بررسی هفت بعد از تعارضات زناشویی می‌پردازد. سوالات این پرسشنامه دارای ۵ گزینه هستند و نمرات از ۱ تا ۵ به آن‌ها اختصاص داده می‌شود. نمره کل متغیر از ۴۲ تا ۲۱۰ متغیر است، به طوری که نمرات بالاتر نشان‌دهنده تعارض بیشتر و نمرات پایین‌تر نشان‌دهنده تعارض کمتر و رابطه بهتر است (Sanai & Barati, 2008). همچنین Sanai & Barati (2008) آلفای کرونباخ برای کل پرسشنامه در یک گروه ۳۲ نفره، برابر با ۰/۵۳ به دست آوردند. این پرسشنامه از نظر روایی محتوایی مورد تایید قرار گرفته است. در پژوهش حاضر نیز پایایی این ابزار توسط آزمون آلفای کرونباخ برابر با ۰/۷۴ محاسبه گردید.

پرسشنامه دلزدگی زناشویی (Marital Boredom Scale): مقیاس دلزدگی زناشویی ابزاری خودسنجی است که توسط Pines (1996) برای اندازه‌گیری درجه دلزدگی زناشویی در بین زوجین طراحی شده است. این پرسشنامه شامل ۲۱ ماده می‌باشد که ۱۷ ماده از آن به عبارات منفی مانند خستگی، ناراحتی، و بی‌ارزش بودن اختصاص دارد، و ۴ ماده دیگر به عبارات مثبت مانند خوشحالی و انرژی می‌پردازد. این مقیاس سه مؤلفه از دلزدگی زناشویی را

مورد ارزیابی قرار می‌دهد ۱- پا افتادگی جسمی (خستگی، سستی و اختلال خواب) ۲- پا افتادگی عاطفی (افسردگی، ناامیدی و در دام افتادن) ۳- پا افتادگی روانی (بی‌ارزشی، سرخوردگی و خشم نسبت به همسر). نمره‌گذاری مقیاس در یک مقیاس ۷ درجه‌ای لیکرت از ۱ (هرگز) تا ۷ (همیشه) انجام می‌شود. در این مقیاس، تعداد دفعات وقوع موارد مطرح‌شده در رابطه زناشویی مشخص می‌شود. نمره‌گذاری ۴ ماده از مقیاس به صورت معکوس انجام می‌گیرد. نمره بالاتر در این مقیاس نشان‌دهنده دلزدگی بیشتر است (Pines et al., 2013). در ایران ضریب پایایی این پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ در مورد ۲۴۰ نمونه برابر با ۰/۸۶ گزارش شده است. همچنین، ضریب پایایی به روش بازآزمایی در فواصل زمانی یک، دو، و چهار ماه به ترتیب برابر با ۰/۸۹، ۰/۷۶ و ۰/۶۶ ثبت شده است. آلفای کرونباخ این ابزار در پژوهش حاضر برابر با ۰/۸۱ محاسبه گردید.

مقیاس تحمل پریشانی (Distress Tolerance Scale): این پرسشنامه توسط Simmons & Gaher در سال ۲۰۰۵ تدوین شده است و دارای ۱۵ سوال با طیف نمره گذاری لیکرتی ۵ گزینه‌ای از ۱ تا ۵ نمره گذاری می‌شود. گزینه کاملاً موافق نمره ۱، گزینه اندکی نمره ۲، گزینه موافق ۳، به یک اندازه موافق و مخالف نمره ۴، گزینه اندکی مخالف نمره ۵ را به خود اختصاص می‌دهد. در این راستا زیرمقیاس‌های این پرسشنامه شامل جذب شدن به وسیله هیجانات منفی، تحمل پریشانی هیجانی، تنظیم تلاش‌ها برای تسکین پریشانی و برآورد ذهنی پریشانی می‌باشد. همچنین آلفای کرونباخ این ابزار ۰/۹۳ و روایی آن ۰/۴۷ به بالا گزارش شده است. پایایی این ابزار در پژوهش حاضر نیز توسط آلفای کرونباخ برابر با ۰/۷۸ محاسبه گردید.

یافته‌ها

به‌منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از شاخص‌های آماری میانگین، انحراف معیار، آزمون‌های همبستگی پیرسون و مدل معادلات ساختاری استفاده شد.

Table 1.

Means and standard deviations of research variables

Variables	Subscale	Mean	SD
Marital conflicts	-	78.38	19.25
Marital burn out	physical fatigue	17.10	5.55
	emotional exhaustion	31.87	6.37
	Mental fatigue	20.89	4.31
	Marital burn out total score	69.87	14.05
Tolerate distress	Tolerance	7.67	2.97
	Attraction	8.40	3.19
	Evaluation	17.44	5.03
	Setting	7	2.96
	Distress tolerance total score	40.53	11.09

با توجه به جدول ۱، مشاهده می‌شود میانگین تعارضات زناشویی ۷۸/۳۸ است و دارای انحراف معیار ۱۹/۲۵ می‌باشد. همچنین، میانگین نمره کل در دلزدگی زناشویی ۶۹/۸۷ با انحراف معیار ۱۴/۰۵ بود که مؤلفه‌های آن

شامل خستگی جسمی، عاطفی و روانی به ترتیب از میانگین ۱۷/۱۰، ۳۱/۸۷، ۲۰/۸۹ و انحراف معیار ۵/۵۵، ۶/۳۷، ۴/۳۱ برخوردار بودند و نیز مشاهده می‌شود که میانگین و انحراف معیار نمره کل تحمل پریشانی ۴۰/۵۳ و ۱۱/۰۹ و نمرات افراد به ترتیب در تحمل ۷/۶۷ و ۲/۹۷، در جذب ۸/۴۰ و ۳/۱۹، ارزیابی ۱۷/۴۴ و ۵/۰۳ و تنظیم ۷ و ۲/۹۶ می‌باشد. جهت انجام مدل‌سازی معادلات ساختاری پیش فرض‌های این عمل شامل توزیع نرمال داده‌ها، هم خطی و استقلال خطاها مورد سنجش و پذیرش قرار گرفت. و مدل استاندارد و برازش یافته پژوهش در شکل ۲ قابل مشاهده است.

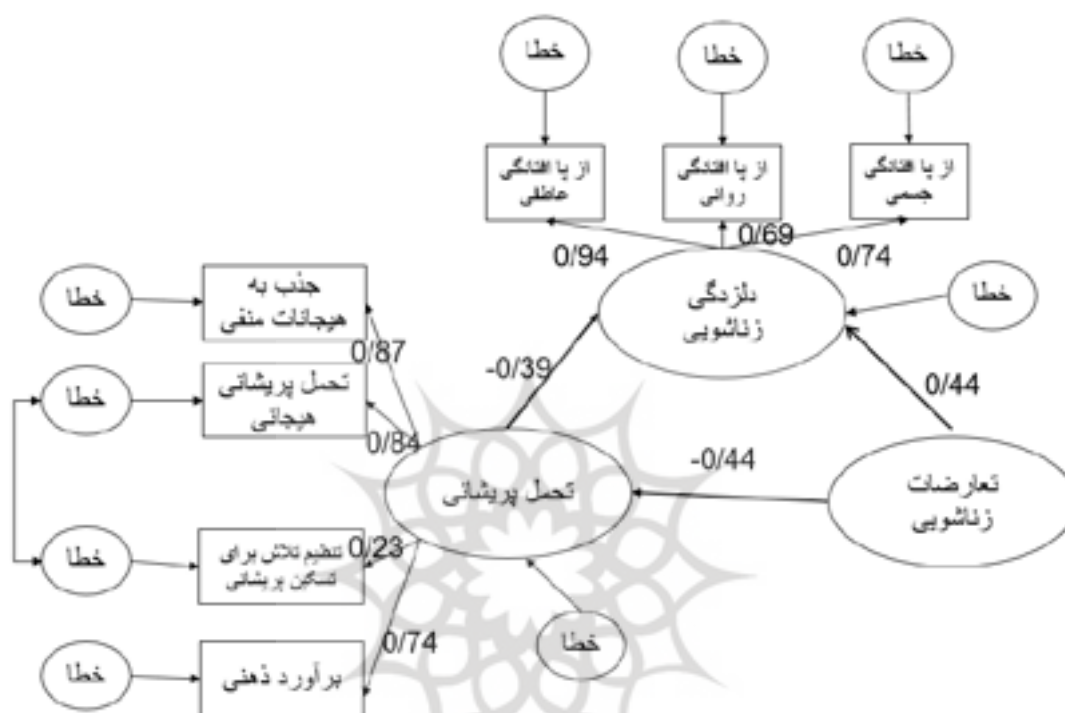

Figure 2. The modified model to investigate the relationship between marital conflicts and marital burn out with the mediating role of distress tolerance

Table 2.

The modified model's goodness of fit indices to examine the relationship between marital conflicts and marital burn out with the mediating role of distress tolerance

Parameter	X ² /df	RMSEA	CFI	NFI	RFI	IFI
Value	2.42	0.07	0.97	0.95	0.92	0.97

نتایج جدول ۲ نشان داد از آنجا که شاخص‌های RFI، NFI، CFI و IFI بزرگتر یا مساوی ۰/۹۰ و df/X^2 کوچک تر از ۳ است. بنابراین مدل از نیکویی برازش مطلوبی برخوردار است. پس از تایید نیکویی برازش مدل به کمک AMOS ضرایب مسیر مستقیم و غیرمستقیم را محاسبه کرده و در جدول ۳ ارائه شده است.

Table 3

Estimating direct and indirect effects

Routes	level of significance	standard-ized coefficient	Unstan-dardized coefficient	confidence interval	
				Upper banks	lower banks
Marital conflicts → tolerance of distress	0.005	-0.44	-0.06	-0.35	-0.55
Distress tolerance → marital burn out	0.007	-0.39	-0.70	-0.26	-0.54
Marital conflicts → Marital burn out	0.01	0.44	0.91	0.56	0.25
Marital conflicts → Distress tolerance → Marital burn out	0.003	0.2	0/4	0.28	0.12

با توجه به جدول ۳ مشاهده می‌شود که تمامی مسیرهای مستقیم و غیرمستقیمی که در مدل نشان داده شده، معنادار است و تمام فرضیه‌های بیان شده در این پژوهش مورد تایید قرار گرفته است. به عبارت دیگر می‌توان بیان داشت که تحمل پریشانی نقش میانجی بین تعارضات زناشویی با دلزدگی زناشویی در سطح ۹۵٪ داشته است.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج یافته‌های پژوهش نشان داد که تعارضات زناشویی و دلزدگی زناشویی با نقش میانجی تحمل پریشانی رابطه معناداری وجود دارد. این یافته با نتایج پژوهش‌های (AbdolHosseini et al. (2022)، (Dehghani et al. (2021)، (MohammadPoor et al. (2021) و (Kazemian et al. (2018) همسو بود. براساس یافته‌های پژوهش برخی زوجها در مواجهه با مشکلات به جای حل آن‌ها به سرزنش و انتقاد از یکدیگر می‌پردازند، که این رفتارها منجر به تشدید تعارضات زناشویی می‌شود. در نتیجه، ارزش‌های مرتبط با خود و رابطه عاطفی کاهش یافته و حس خودارزشمندی طرفین به مرور زمان از بین می‌رود. این روند در نهایت به فاصله جسمی و عاطفی و دلزدگی زناشویی منجر می‌شود. از طرفی، افراد در مواجهه با هیجانات مختلف تجربیات و مفاهیم متفاوتی دارند که این موضوع به باورها و عقاید آن‌ها درباره این هیجانات بستگی دارد (Pirsaghi et al., 2014). افرادی که هیجانات منفی بیشتری دارند، تمایز یافتگی کمتری از خود نشان می‌دهند و به دنبال موقعیت‌های اضطراب‌آور و نامطلوب، مانند تعارضات زناشویی، می‌روند. چنین افرادی به شدت از دیگران انتقاد می‌کنند و حتی خود را نیز سرزنش می‌کنند. این ویژگی‌ها می‌تواند در بلندمدت به بروز تعارضات زناشویی کمک کنند. تعارضات زناشویی به دلیل عدم هماهنگی در ارضای نیازها و رفتارهای غیرمسئولانه زوجین شکل می‌گیرد (Glasser, 2000). شدت این تعارضات می‌تواند به جدایی، پرخاشگری و حتی زوال خانواده منجر شود. شیوه‌ای که افراد برای مدیریت تعارضات خود انتخاب می‌کنند، نقش مهمی در حفظ ازدواج آن‌ها ایفا می‌کند. یکی از راهبردهای مهم برای حل تعارضات میان فردی، تحمل پریشانی است. زوجینی که تحمل پریشانی بالایی دارند، معمولاً رضایت زناشویی بیشتری تجربه می‌کنند، عملکرد زناشویی سالم‌تری دارند و تعهد بالاتری به رابطه خود نشان می‌دهند (Mahmoudpour et al., 2018). افرادی که تحمل پریشانی بالایی دارند، معمولاً هیجانات عاطفی مثبت بیشتری را تجربه می‌کنند. تحمل پریشانی بالا به فرد کمک می‌کند که فشارها و ناملایمات روزانه را تحمل کرده و مشکلات زناشویی را بهتر حل کند. این مهارت‌ها، فرد را در برابر فشارهای پیش‌بینی نشده محیطی مقاوم‌تر می‌سازد. به همین دلیل، زوجینی که تحمل پریشانی بالایی دارند، می‌توانند احساسات خود را به خوبی هدایت کنند و بر هیجان‌ها و عواطف خود غلبه کرده، زندگی خود را به سمت رخدادهای مثبت سوق دهند. افراد با تحمل پریشانی بالا زندگی خود را به گونه‌ای طراحی می‌کنند که نتایج منفی کمتری

حاصل شود. تحمل پریشانی پایین می‌تواند به بروز تعارضات زناشویی، سوگ و احساس درد روانی منجر شود. از این رو، آموزش مهارت‌های افزایش تحمل پریشانی و تاب‌آوری در میان زوجین اهمیت زیادی دارد و می‌تواند به بهبود کیفیت زندگی مشترک و کاهش مشکلات کمک کند. افرادی که دارای تحمل پریشانی پایینی هستند، در مدیریت احساسات و عواطف خود با چالش‌های جدی مواجه می‌شوند. این افراد به دلیل ناتوانی در کنترل هیجانات خود، ممکن است به سرعت به دلزدگی و ناامیدی در روابط زناشویی دچار شوند. افرادی که بیش از حد احساسات خود را سرکوب می‌کنند، به مرور زمان تبدیل به افرادی بی‌روح و مصنوعی می‌شوند که به جذابیت عاطفی‌شان آسیب می‌زند. این مسئله می‌تواند به سردی و دلسردی زناشویی منجر شود (Hadian & Amini, 2019). دلزدگی زناشویی باعث می‌شود که زوجین در روابط خود احساس خستگی و کسالت کنند و این امر به فاصله‌گیری عاطفی و فیزیکی منجر می‌شود. افراد دلزده، به دلیل احساس ناامیدی از حل مشکلات، تمایلی به بهبود روابط خود ندارند و این ناامیدی منجر به افسردگی، احساس بی‌معنایی، و تنهایی می‌شود. در چنین شرایطی، فرد به خود و همسرش بی‌اعتماد می‌شود و تعارضات خانوادگی شدت پیدا می‌کند. در مقابل، زوجینی که از صمیمیت زناشویی برخوردارند و توانایی مدیریت هیجانات خود را دارند، روابطی مبتنی بر عشق و محبت را تجربه می‌کنند. این زوجین قادر به حل تعارضات خود به شکل مؤثرتری هستند و ارتباطات عاطفی مثبت‌شان تقویت می‌شود (Pines et al., 2013). دلزدگی زناشویی نیز بر اساس نظریه Karen Horne (1980) واکنشی شناختی و عاطفی نسبت به استرس، اضطراب، و پریشانی است که در نتیجه انتظارات غیرمعقول از خود و دیگران شکل می‌گیرد. این انتظارات بالا و ناتوانی در برآورده ساختن آن‌ها، سبب بروز فشارها و تعارضات بیشتری در زندگی زناشویی می‌شود. بنابراین، نتایج پژوهش نشان داد که بین دلزدگی زناشویی، تعارضات زناشویی و تحمل پریشانی رابطه منفی و معناداری وجود دارد. به این معنا که هر چه تحمل پریشانی بالاتر باشد، دلزدگی و تعارضات زناشویی کمتر خواهند بود.

سهم نویسندگان: زهرا طیبی: نگارش کلیات و بدنه اصلی مقاله شامل مقدمه، روش، تجزیه و تحلیل داده‌ها و نگارش بخش یافته‌ها، دکتر جعفر نوری: نگارش بخش بحث و نتیجه‌گیری و اصلاحات نگارشی و ویرایشی کل متن. همه نویسندگان نسخه نهایی مقاله را مورد بررسی قرار داده و تأیید نموده‌اند.

سپاسگزاری: نویسندگان مراتب تشکر خود را از همه کسانی که در انجام این مقاله نقش داشته‌اند اعلام می‌دارند.

تعارض منافع: در این پژوهش هیچ‌گونه تعارض منافع توسط نویسندگان گزارش نشده است.

منابع مالی: این مقاله از حمایت مالی برخوردار نبوده است.

References

- Abdolhosseini, A., Mami, S., & Ahmadi, V. (2022). Modeling quality of life based on perceived stress and distress tolerance in the elderly of Ilam city: The mediating role of resilience. *Journal of Psychological Sciences*, 2, 71-80. [Persian] URL: <https://civilica.com/doc/1821222>
- Basharpoor, S., & Abbasi, A. (2014). The relationship between distress tolerance, positive and negative anxiety with addiction severity and craving in substance-dependent individuals. *Journal of Behavioral Sciences Research*, 12(1), 92-112. [Persian] URL: http://rbs.mui.ac.ir/browse.php?a_id=364&sid=1&slc_lang=fa
- Daughters, S. B., Ross, T. J., Bell, R. P., Yi, J. Y., Ryan, J., & Stein, E. A. (2017). Distress tolerance among substance users is associated with functional connectivity between prefrontal

- regions during a distress tolerance task. *Addiction biology*, 22(5), 1378-1390. URL: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/adb.12396>
- Dehghani-Benadki, M., Velayati, M., Rayatdoost, F., Kalantari, M., & Tarnas, G. (2021). Predicting health-related quality of life based on alexithymia and distress tolerance in obese individuals. *Mashhad University of Medical Sciences Journal*, 64(5), 3945-3955. [Persian] URL: https://mjms.mums.ac.ir/article_22034.html
- Elhai, J. D., Levine, J. C., O'Brien, K. D., & Armour, C. (2018). Distress tolerance and mindfulness mediate relations between depression and anxiety sensitivity with problematic smartphone use. *Computers in human behavior*, 84, 477-484. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0747563218301316>
- Falahzade, H., Rezapour, R., & Faridian, V. M. (2018). Predicting Married Men's Caregiving Dimensions Based on Emotional Intelligence Components with Mediator Role of Self-Esteem. *Contemporary Psychology*, 13(2), 109-120. URL: <http://bjcp.ir/article-1-1335-en.html>
- Glasser, W. (2000). *Counseling with choice theory: A new reality therapy*. New York: Harper Collins Publishers. URL: <https://www.amazon.com/Counseling-Choice-Theory-William-Glasser/dp/0060953667>
- Goldenberg, I., & Goldenberg, H. (2008). *Family therapy*. 7th ed, New York: Thomson, 1 -10. URL: <https://psycnet.apa.org/record/2009-17201-002>
- Gottman, J., & Silver, N. (2015). *The seven principles for making marriage work: A practical guide from the country's foremost relationship expert*. Harmony. URL: <https://pdfhive.com/wp-content/uploads/2019/03/The-Seven-Principles-for-Making-Marriage>
- Hadian, S., & Amini, D. (2019). Predicting marital burnout based on emotional intelligence, communication skills, and marital conflicts in married students of Islamic Azad University of Hamedan. *Journal of Women's Studies*, 10(1), 179-211. [Persian] URL: https://womenstudy.ihcs.ac.ir/article_4033_en.html
- Juarascio, A. S., Felton, J. W., Borges, A. M., Manasse, S. M., Murray, H. B., & Lejuez, C. W. (2016). An investigation of negative affect, reactivity, and distress tolerance as predictors of disordered eating attitudes across adolescence. *Journal of Adolescence*, 49, 91-98. URL: <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2016.03.006>
- Kamalian, T., Mirzahosseini, H., & Monirpour, N. (2020). Comparing the effectiveness of emotional schema therapy with self-differentiation on marital burnout. *Journal of Applied Psychology*, 14(1), 9-33. [Persian] URL: <https://apsy.sbu.ac.ir/index.php/researchejuridique/article/download/12126/article>
- Karney, B. R., & Bradbury, T. N. (1995). The longitudinal course of marital quality and stability: A review of theory, methods, and research. *Psychological Bulletin*, 118(1), 3. URL: <https://doi.org/10.1037/0033-2909.118.1.3>
- Kazemian, K., Mehrabi-Zadeh, M., Kiamanesh, A., & Hosseinian, S. (2018). The causal relationship between differentiation, life meaning, and marital burnout with the mediation of

- marital conflict and satisfaction. *Psychological Methods and Models*, 9(31), 131-146. [Persian]
URL: https://jpmm.marvdasht.iau.ir/article_3014.html?lang=en
- Kline, R. B. (2023). *Principles and practice of structural equation modeling*. Guilford publications.
URL: <https://books.google.com/=en&lr=&id=t2CvEAAAQBAJ&oi=fnd&pg=PP1&dq>
- Le Vigouroux, S., Scola, C., Raes, M. E., Mikolajczak, M., & Roskam, I. (2017). The big five personality traits and parental burnout: Protective and risk factors. *Personality and Individual Differences*, 119, 216-219. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0191886917304658>
- Mahmoodi, B., Moradi, O., Goodarzi, M., & Seyed al-Shohadaei, E. (2021). Effectiveness of group couple therapy on sexual intimacy and marital burnout in couples with marital conflicts. *Psychiatric Nursing*, 9(3), 73-82. [Persian] URL: <http://ijpn.ir/article-1-1650-en.html>
- Mahmoudpour, A., Farahbakhsh, K., & Balochzadeh, E. (2018). Prediction of women's marital commitment based on their attachment styles, self-compassion and distress tolerance. *Family Counseling and Psychotherapy*, 8(1), 65-84. URL: https://fcp.uok.ac.ir/article_60857_en.html
- MohammadPoor, A., Amnian, A., Nozari, M., & Naeimi, A. (2021). The role of cognitive avoidance and emotional expressiveness in predicting marital conflict in women in Tehran. *Journal of Psychological Sciences*, 20(98), 209-218. [Persian] URL: <http://psychologicalscience.ir/article-1-867-en.html>
- Morris, M. I., & Carter, S. A. (2000). Transition to marriage: A literature review. *Journal of Family and Consumer Sciences Education*, 17, 1-21. URL: <https://www.semanticscholar.org/paper/TRANSITION-TO-MARRIAGE>
- Mousavi, F. (2016). Examining interactions, conflict resolution styles, and marital quality: An analysis based on age and marriage duration. *Cultural and Educational Journal of Women and Family*, 10(34), 25-50. [Persian] DOI: <https://10.22055/jac.2017.19783.1342>
- Nazarpour, D., Zaharakar, K., Pouryahya, M., & Davarniya, R. (2019). Effectiveness of couple therapy based on Imago Relationship Therapy: Its impact on couple burnout. *Shefaye Khatam*, 7(4), 51-60. URL: <https://civilica.com/doc/1183716>
- Neumann, A. P., Wagner, A., & Remor, E. (2018). Couple relationship education program "Living as Partners": Evaluation of effects on marital quality and conflict. *Psicologia: Reflexão e Crítica*, 31, 26. URL: <https://www.scielo.br/j/prc/a/xfWTFgwq8vngGYfWJ4L46Vs/?lang=en&for=mat=html>
- Olson, D. H., & Defrain, J. (2003). *Marriages and families*. Boston: McGraw Hill. URL: <https://pdfs.semanticscholar.org/f63e/7e4c680f53dc2152e9628102c07848e38dea.pdf>
- Pines, A. M. (1996). *Couple burnout: Causes and cures*. London: Routledge. URL: <https://www.taylorfrancis.com/books/mono/10.4324/9781315022291/couple-burnout-ayala-pines>
- Pines, A. M., Neal, M. B., Hammer, L. B., & Ickson, T. (2013). Job burnout and couple burnout in dual-earner couples in the sandwiched generation. *Social Psychology Quarterly*, 74(4), 361-386. URL: <https://doi.org/10.1177/0190272511422452>

- Pirsaghi, F., Nazari, A. M., Hajihassani, M., & Nad-Alipour, H. (2014). The Effect of Self-Differentiation Therapy on Assertiveness of Female Students of Allameh Tabataba'i University. *Clinical Psychology Studies*, 5(16), 19-34. URL: https://jcps.atu.ac.ir/article_55_6b1051174f1f367b3e3c4fde87d84a56.pdf
- Sanaei, B., & Colleagues. (2008). *Family and marriage assessment scales*. Tehran: Be'sat Publishing. [Persian] URL: https://gr8relate.com/?gad_source=1&gclid=Cj0KCQiAoJC-BhCSARIsAPhdfSiQx2u79B
- Sanai B., Barati, T. (2008). *Family and Marriage Measurement Scale*. Tehran: Besat. URL: <https://www.scirp.org/reference/referencespapers?referenceid=2015424>
- Simons, J. S., & Gaher, R. M. (2005). The Distress Tolerance Scale: Development and validation of a self-report measure. *Motivation and Emotion*, 29(2), 83-102. URL: <https://doi.org/10.1007/s11031-005-7955-3>
- Taghizadeh, F. (2016). *Comparing distress tolerance, emotional dysregulation, and self-compassion in individuals with and without borderline personality traits*. Master's thesis, Semnan University, Faculty of Psychology and Educational Sciences. [Persian] URL: https://www.behavsci.ir/article_131147.html

